

ПРОТОКОЛ

№ 56

гр. Силистра, 05.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Людмил П. Хърватев

Членове: Анелия Д. Великова
Ана Аврамова

при участието на секретаря Мирена В. Стефанова
и прокурора С. Г. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Ана Аврамова Въззивно частно наказателно дело № 20243400600085 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

Жалбоподател: Окръжна прокуратура-Силистра – р.пр., явява се прокурор С. Т..

Обвиняем: В. К. К. – р.пр., явява се лично и с адв.Р. Н..

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

АДВ.Н.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки, предвид което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО.

Образувано е по частен протест от прокурор при Районна прокуратура-Силистра против определение на Районен съд-Тутракан. Прокурорът не е доволен от определението, с което е оставено без уважение искането за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на обв.К.. Взета е мярка за неотклонение „подписка“. Прокурорът излага съображения

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам частично протеста. Няма да соча доказателства.

АДВ.Н.: Оспорвам протеста. Няма да соча доказателства.

Съдът има въпроси към обвиняемия.

СЪДЪТ: Къде живеете? С какво се издържате, работите ли?

ОБВ.В. К.: В с.Зафирово живея. В момента не работя. Принципно изработвам медальони, които продавам. Издържам се и с реставрации на стари къщи, строителство, основно покривни конструкции. Зимният период е по-труден за външната работа. В момента нямам поръчки. На адреса живея с майка ми и сестра ми в момента.

ПРОКУРОРЪТ: Ако имате поръчка, къде ще Ви намерим?

ОБВ.В. К.: Ако имам поръчка, ще се съобразя с всичко останало. Ако имам поръчка и имам възможност да се движа, ще известя къде съм или няма да ходя. Не съм запознат с процедурите.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна и дава ход

ПО СЪЩЕСТВО.

ПРОКУРОРЪТ: Частично поддържам протеста. Считам, че има известни основания да се коригира съдебното определение, с което е взета мярка за неотклонение „подписка“. Считам, че голяма част от доводите на ТРС са основателни. Считам, че все пак съдът, по отношение на доказателствата, е направил обоснован извод, че е налице обоснованост на предположението за извършено престъпление от общ характер. Правилно е определен и размера на наказанието, което предвижда закона, за разлика от прокурора, който е провокирал съда или просто се е обърнал относно размера на наказанието. При това положение на нещата и доказателствата, ако аз трябваше да вземам решение за мярката за неотклонение, бих взел мярка „парична гаранция“. За такава мярка pledирам. Що се касае до нейния размер, един размер около 3000лв. би бил достатъчен да се обезпечи присъствието на процеса. Този размер донякъде е свързан с условията в страната. Това е размер, който е около средната заплата в страната, не вярвам това да е някаква тежест, но и все пак мерките за неотклонение са да създават тежести.

В този смисъл pledирам за изменение определението на ТРС и вземане на мярка за неотклонение „парична гаранция“ в този размер.

Ако все пак решите, че това е висок размер, моля да определите по-нисък от предложения от мен, по Ваше усмотрение.

АДВ.Н.: Казах вече, че оспорвам изцяло протеста. Според мен

правилно ТРС, при първоначалното вземане на мярка за неотклонение, е определил „подписка“ и тя е напълно адекватна в контекста на разкритата фактическа обстановка. Делото не представлява фактическа сложност, нито изключителен случай, нито има каквато и да е правна сложност. В безупречното процесуално поведение той си признава, че действително пуши марихуана. Има към настоящия момент мярка, макар и принудителна административна такава, по смисъла на чл.68 от НПК за ненапускане пределите на държавата и аз мисля, че тя е достатъчна щото да осигури безпрепятствено гледане на делото. Нещо повече, подзащитният ми се разкайва и това не е престорен катарзис и желае да сключи споразумение с прокуратурата.

С просто око се вижда, че предпоставките на чл.63, ал.2 от НПК не са налице. 38-годишен е, неосъждан, няма криминалистична регистрация, няма опасност да се укрие или да извърши ново престъпление. Ето защо Ви моля да потвърдите мярката за неотклонение на първоинстанционния районен съд. С оглед и контекста на всички мотиви, с които се е произнесъл съда, аз мисля, че тази мярка действително е адекватна.

Що касае до предложеното от прокурора, не искам да влизам в задочен спор. Не знам дали средната работна заплата е 3000лв., тя може по статистика да е такава, няма да правя разбор на общественно-икономическата реалност в гр.Силистра, но искам да подчертая, че в крайна сметка мярката, освен да носи тежести, тя трябва да има и някакъв хуманен вид с оглед на социалния аспект, който е залегнал в нормите, регламентиращи вземане на първоначална мярка за неотклонение. Ето защо моля да оставите определението на ТРС в сила.

ОБВ.К.: Разкайвам се за случилото се и ще си понеса отговорността за всичко. Нямам намерение да се укривам и да създавам повече проблеми отколкото имам. Родителите ми са достатъчно разтревожени и аз имам силна връзка с тях, за да им причиня нови главоболия. Искam възможността да мога да съм им от полза.

Съдът дава възможност за последна дума на обвиняемия.

ОБВ.К.: Ако може да се запази мярката, която ми е определена от първоинстанционния съд.

След се оттегля на тайно съвещание, след провеждане на което публично се обявява следното решение на въззивната инстанция, взето единодушно от състава на съда:

Въззивно производство по реда на чл.64, ал.7 и ал.8 от НПК.

Инициатирано по протест срещу определение № 25 от 26.02.2024г. по

ЧНД № 54/2024г. по описа на ТРС. Прокурорът не е доволен от постановеният акт и моли съда да се произнесе с определение, с което да наложи мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо В. К..

В съдебно заседание протестът се поддържа частично, като прокурорът излага становище за определяне на друга мярка за неотклонение, а именно „парична гаранция“.

Защитата оспорва протеста. Пледира за потвърждаване на първоинстанционното определение.

В последната си дума обвиняемият моли определената му мярка да остане „подписка“.

Първоинстанционното производство е протекло пред ТРС, като прокурорът недопустимо си е позволил да не предостави досъдебното производство на съда. На два пъти е представил незаверени преписи от процесуални документи по делото, като делото-ДП в оригинал е изпратено в съда ден след подаване на въззивния протест и приключване на производството. Следва да се отбележи, че същото отново не е в цялост, тъй като липсва постановлението за задържане например, описано като извършено процесуално действие в други документи по делото.

С определението си първостепенният съд е оставил без уважение искането за налагане мярка за неотклонение задържане под стража и е взел мярка подписка. Съдът аргументирал становище за наличие на обосновааност на предположението, че обвиняемият е съпричастен към престъплението и за липса на реална опасност от укриване и от извършване на престъпление. Тези изводи са споделят изцяло от настоящата инстанция и не е необходимо да бъдат преповтаряни.

Правилно е отчетена липсата на реална опасност от укриване, обосноваваща се от наличието на постоянен адрес, неосъжданост на обвиняемия, признаването на вината. От данните по делото не може да се извлече и наличие на реална опасност от извършване на друго престъпление. Иззети са около 700грама бруто тегло канабис, като от това общо тегло, 682 грама /657+25/ представляват съвкупност от стъбла, клони, листа, стръкове и съцветия. От данните по делото е видно, че тези растения са набрани от полето и са за лична употреба.

Относно посочената в докладна справка информация, на която се базира протеста, че по оперативни данни обвиняемият е търсил пазар за тази марихуана, следва да се посочи, че мероприятията по отношение на тези данни вече са реализирани, извършени са необходимите първоначални процесуални действия по делото. В протеста прокурорът излага и други твърдения за опасността от извършване на престъпления, които съдът намира за предположения, неосноваващи се на никакви данни и доказателства по делото. Реалната опасност от укриване и от извършване на престъпление следва да се извлича от данните по делото, а такива липсват, законът изисква втората опасност да е свързана с друго, а не със същото престъпление, поР.

което първоинстанционният съд правилно е преценил, че не е налице кумулативното единство на предпоставките, визирани в нормата на чл.63 от НПК.

Настоящата инстанция намира, че наложената мярка е законосъобразна, съобразена е и с материалното положение на обвиняемия, и е в състояние да изпълни целите на закона, визирани в разпоредбата на чл.57 от НПК. Допълнителна гаранция за това е наложената забрана за напускане пределите на Р.България.

Предвид гореизложеното, съдът не намира основание за изменение на протестираното определение, поР. което и на основание чл.64, ал.8 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 25 от 26.02.2024г. постановено от РС-Тутракан по ЧНД № 54/2024г., с което е оставено искането на прокуратурата за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ и е взета мярка за неотклонение „подписка“ спрямо В. К. К., обвиняем по ДП № 34/2024г. по описа на ГПУ-Силистра.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Заседанието приключи в 15:30 часа.

Протоколът е воден в съдебно заседание и изготвен на 05.03.2024г.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____